

UNIVERSITÄTS-
BIBLIOTHEK
PADERBORN

Universitätsbibliothek Paderborn

**R. P. Domitii Plati Societatis Iesv Theologi, De Domini
Nostri Iesv Christi Passione**

Piatti, Domizio

Coloniae Agrippinae, 1610

De tertia præparatione, quæ est Dei adoratio, Cap.4.

[urn:nbn:de:hbz:466:1-49474](https://nbn-resolving.org/urn:nbn:de:hbz:466:1-49474)

CAPVT IV.

TERTIA hæc præparatio maximi pò
deris & momēti est, atq; ab ea depē
det, vt orans benignè & comiter à DEO
suscipiatur, & ea quæ petere constituit, fa
cilius impetret: namque per actus Ado
rationis, captatur (vt ita dicam) DEI, vt
plurimum, beneuolentia, redditurque no
bis benignus & propitius. Vnde in Psalmo
vbi nos legimus: *Seruite Domino in ti
more.* Interpres Chaldaeus vertit. *Orate
cum timore.* quod perinde est, ac si dice
ret. Quando ad orationem acceditis, per
agite illam debito cum timore & reue
rentia, submitte animum vestrum di
uinæ maiestati, quoniam hic est actus Ad
orationis. Et in verbis sequentibus eius
dem Psalmi. *Apprehende disciplinam:* legit S.
Hieronymus ad propositum nostrum cō
uenientius: *Adorate purè:* idque vt illum
habeatis propitium. Vbi mox sequitur. *Ne
quando irascatur Dominus, & pereatis omnes
de via iusta.* quibus verbis ad hoc præstan
dum quod ante monuerat, nos exhorta
tur, ne videlicet, hosce actus omittendo,
Ducem

Adoratio
nis actibus
captatur Dei
beneuolen
tia.

Psalm. 2.

Ducem adeò securum & fidelem, orationes nostras vsque ad DEI conspectum perducentem, amitteremus. Vt autè Propheta Regius certos nos redderet, cuius essent prædicta verba, quib. instruimur, Dei adorationem cum specialibus actibus tēpeftiuè, id est, vt apertius dicam, ante orationis exordiū factam, plurimum prodesse ad præcū nostrarum exauditionē, alibi cū esset Deo gratias relaturus, propter orationes Moylis, Aaronis, & Samuelis exauditas, antequā id faciat, Adorationis quæ Deo debetur, mētionem ingerit. *Exaltate, inquit, Psalm. 98. Dominum Deum nostrum; ador ate scabellū pedum eius: Moyses & Aaron in sacerdotibus eius: & Samuel inter eos, qui inuocant nomen eius.* In quibus verbis cernitis horum sanctorū virorū preces antecessisse Adorationem: hanc verò orationem fuisse exauditam declarant verba sequentia: *Inuocabant Dominū, & ipse exaudiebat eos.* Quibus Propheta Regius nobis innuit, non esse mirandum illorum preces à Deo exauditas fuisse, eo quod inter alia per adorationem, illum sibi propitium reddere studuissent.

HANC autem orandi methodum, qua orationi præmittitur adoratio, ab omnibus illis, qui in Sacris literis, æquè in veteri atque in nouo testamento DEO præclarum aliquid precati à

B 4 esse

Mos ante orationem adorandi antiquus est.

esse leguntur, receptum & vsurpatum fuisse, exempla vtriusque testamenti declarant. In veteri; Annæ matris Samuelis; in nouo autem, matris filiorum Zebedæi; quæ vti Euangelicus textus confirmat, cum à Christo, filijs Iacobo & Ioanni primas in Regno cælorum sedes (quamuis parum sapienter) flagitaret, prius eum adorauit. Sic enim habes: *Adorans & petens aliquid ab eo.*

Matth. 20.

1. Orat. de
imag.

Orat. 3. de
imag.

4. Sent. 22.
9.84.

Quid sit Adoratio, & ad quã virtutem pertineat.

Est autem Adoratio (quemadmodum Ioannes Damascenus illum definit) *submissiois & humiliationis nota.* Et alibi verbis nonnihil immutatis: *Adoratio, inquit, est animi colentis submissi atque humilis significatio.* Hinc est quod Theologi omnes generatim asserunt Adorationem esse actum, quo quis se alteri submittit, vel eum in excellentiæ suæ recognitionem adorat: hoc est, agnoscit in adorato quandam superioritatem & excellentiam maiorem propter quã illi se submittit, eumque honore prosequitur. Aiunt verò actum hunc adorationis pertinere ad virtutem iustitiæ, quatenus illa sub se complectitur virtutes aliò respicientes, siue sit propria iustitia commutatiua, siue distributiua, siue Religio, siue pietas, seu alia similis, quæ iustitiæ partes potentiales appellantur.

Hunc verò Adorationis actum vt ad vsum transferamus: vtile erit CONSIDERE

RARE

RARE PRIMò, quando ad Orationem accedimus, nos illius conspectui nos offerre, qui est infinitæ magnitudinis & potentia, qui totam hanc mundi molem condidit, qui nouit omnia quæ sub intelligentiam atque scientiam cadût, qui prouidet, regit, gubernat vniuersa, qui creaturas ratione vtentes, & gratia suæ ductui obtemperantes deducit, saluat, iustificat, glorificat: qui denique, vt rem infinitam in pauca conferam, immensitate sua præsens est in omni loco, implet omnia, cui nimis exigua est vniuersa terræ latitudo, nimis angusta, tota cælorum amplitudo, nimis demissa, ingens abyssorum profunditas.

Quomodo Adorationis actus in praxim reducēdi sint.

I.

II.

SECUNDò proderit mente reuoluere, quales nos simus, id est, vilitatem & abiectionem nostram, si cum DEO componatur: nostrum nihilum, si cum illo vasto & immenso omnis perfectionis pelago conferatur: nostram denique ignorantiam & malitiam, si cum infinita illa sciētia & bonitate, quæ in DEO est, comparetur: nam ex hac miseriarum nostrarum profunditate cognita & perspecta, facillimum nobis erit, toto corde DEO nos submittere, illumque cum omni animi nostri submissione adorare, multò etiam amplius, quàm corpore Regibus & Potestatibus terræ nos submittere consueuimus.

B 5

Et

III.

Et quoniam quantumcunque nos humiliauerimus, nunquam ad illam animi submissionem quæ Deo iure debetur, pertingemus, quoniam dum in præsentis uitæ degimus, perspectum non habemus, quantæ & qualis sit diuina excellentia, proderit ad extremum, beatorum spirituum in cælis degentium opem implorare, qui cum sint omni honore donisque cælestibus instructissimi ac locupletissimi, nostræque miseræ, & honoris ac reuerentiæ, quæ Deo debetur, scientissimi, nos adiuuare, nostrosque defectus & vitia supplere possunt. His igitur medijs & adiuuentis, contendemus DEVM non modò profunda cû animi, sed corporis etiam prostrati aut ingenua procumbētis submissione adorare.

DE QVARTA PRÆPARATIONE quæ est, Oratio præparatoria.

CAPVT V.

ORATIO præparatoria, quatenus antecedit Orationem vel Meditationem, quâ instituturi sumus, cui pro præparatione deseruit, in breui, humili & efficaci quadâ petitione consistit, qua à Deo postulamus, vt nobis ad orationem rectè instituendam auxilio sit, doceatq; talia petere, quæ ad illius supremâ gloriâ pertineât, & nobis conducibiles.

Quid sit oratio præparatoria.